Jaargang 1 - nr. 5 - 23 januari 2026

rv-gezinden

Literair blad rond de RV-bijbel

BOEKBESPREKING ‘DOORVOER NAAR SCORPIO’ VAN ALAN BURT AKERS (1972)

Het eerste boek van de Dray Prescot serie. Alan Burt Akers is een pseudoniem van Kenneth Bulmer, die voor zijn werk vele pseudoniemen had. (1921-2005)

In het eerste hoofdstuk, de roep van de schorpioen, wordt het duidelijk dat Dray Prescot een hoogbegaafd iemand is die door zijn familie niet wordt begrepen en wordt bespot. Hij is op dezelfde lijn als koningen, keizers en dictators, en laat niet na hen te confronteren als het nodig is. Hij wilde niet zomaar denken, maar geestelijk zijn. Hij wilde leven vanuit een hogere bron van overdenking. Hij wilde verder gaan dan zijn bevattingsvermogen.

Hij verloor zijn vader door de steek van een schorpioen, en de schorpioen maakte ook jacht op hem. Hij raakte meer en meer geinteresseerd in de schorpioen, en ook in de schorpioen constellatie. Het scheen hem te roepen.

Hij viel in een diep gat in zijn leven. Hij besloot niet geheel door wanhoop te worden verslonden, maar hield vast aan zijn leven, ook al noemde hij dat een irrationeel verlangen. Hij wilde niet opgeven, maar zijn leven gaf hem maar heel weinig. Alles wat hij bereikt had en zijn dromen was allemaal weggegleden door zijn vingers.

Hij worstelde met depressie, maar vocht totdat hij uitgeput was. Hij voelde zich verslagen door het leven. Toch werd hij getrokken door het hypnotische van Scorpio. Er waren een heleboel dingen die hij niet begreep en niet kon uitleggen. Hij voelde zich zwak, koortsig en licht in het hoofd, en hij dacht dat hij stervende was. Het spreekt heel duidelijk over een soort bijna-dood ervaring die hij had.

Hij was helemaal overgeleverd aan Scorpio, maar hij was woest, want Scorpio had zijn vader omgebracht en wilde hem ook ombrengen. Hij worstelde dus met de ervaring. Het zweet liep hem in de ogen, en het ademhalen deed hem pijn, en toen viel hij. Hij zag blauw worden tot groen, en toen rood wat hem binnennam. Het was als warme golven die over hem heenkwamen. Hij kon zich niet meer verzetten.

Dit soort verhalen komen in principe uit het oude Egypte en het diepere Afrika, wat het eerste hoofdstuk ook laat zien, want hij kreeg deze ervaringen toen hij door Afrika was heengegaan tot de Atlantische zee. We kunnen denken aan de Serket verhalen, over hoe de schorpioen verbonden is aan de baarmoeder voor de wedergeboorte. We kunnen denken aan dat het oude leven eerst dient te sterven voordat nieuw leven kan komen.

In het tweede hoofdstuk, langs de rivier Aph omlaag, maakt de schorpioen hem duidelijk dat het zijn natuur is om te steken, en hij maakt duidelijk dat het zijn natuur is om zich daar tegen te verdedigen. Zo gaat het gevecht voort, en is hij als een gladiator. Vele gevaren bedreigen hem, en hij moet vechten voor zijn leven. Hij bemerkt dat hij al op Scorpio is na de Afrikaanse nachten in het oerwoud, en voelt dat hij dieper getrokken wordt in Scorpio. In het derde en vierde hoofdstuk wordt het hem steeds duidelijker dat hij in een soort paradijs is gekomen. Hij vroeg zich af of hij dood was en in de hemel was gekomen. De discipline, tucht en restrictie op Scorpio was zodanig dat alle brainwash indoctrinatie van politieke rijken op aarde slechts leek op een oude grijze juffrouw die meisjes in toom probeerde te houden.

Verderop in het boek komt hij tot een rood wat niet meer aards was, maar paradijselijk rood. Hij heeft sociale ervaringen met Scorpio. Het paradijs zou hard werk betekenen, maar voor Dray Prescot was het nog steeds paradijs. Doordat hij te zorgzaam was

werd hij verbannen van het paradijs.

CALVIJN'S BESPREKING VAN JOHANNES 6:26-29

We leven in een tijd dat waarin kinderen ongehoorzaam zijn aan hun ouders. Ze hebben de tucht niet gewild. Dit is waarover de profeten wenen en klagen.

Oh Heere, telkens hebt gij ons weer geslagen, opdat wij niet onder het oordeel over de wereld zouden komen.

We leven in een tijd van grote wereldgezindheid, wat allemaal heel normaal wordt gevonden.

Pas op met verhalenvertellers. Houd je vast aan de prediking. Wijk niet af van het spoor. Vele verleiders zijn opgestaan in deze tijden. Dit is de tijd van grote misleiding. De mens heeft hele andere goden geschapen, de goden van geluk en gemakszucht, gemakkelijke genade. Ze hebben snelle en ondoordachte vergeving gepredikt ten koste van bekering. Ze hebben snelle kerken gebouwd ter bevrediging van het vlees, ook het religieuze vlees. Alles is omgezet in bedrieglijke formules. Ze hebben genade en vergeving misbruikt zodat het tot verraad werd.

Calvijn waarschuwde tegen ijdel geloof wat op de loer staat, en daarom moet men naar de geestelijke leerschool gaan. Calvijn stelt dat de definitie van geloof jezelf arm en ledig voor God stellen is, waardoor naar menselijke maatstaven hier geen loon voor kan ontvangen worden, maar dan springt de genade in, oftewel het andere loon wat van boven komt, wat niet naar de mensen is. Calvijn stelt dat het om het lijdenswerk gaat, het passieve werk, waar normaal gesproken geen loon voor gegeven kan worden, maar het komt dan op andere wijze. (Verkl. Johannes 6:29) In de leer van Calvijn is dit het Lazarusloon, het aan de mensen tegenstrijdige armoedsloon. Je kan dan niet van loon spreken omdat je niks doet, maar juist dat komt God tegemoet, wat in de leer van Calvijn ook wel het afstemmingsloon wordt genoemd, het afwachtingsloon. In de ogen van de mensen is het niks waard. Het wordt niet door mensen beloond, maar God beloont het. Het komt van een hele andere kant. Calvijn stelt dat de doorsnee mens niet begrijpt wat de aard van de werken is, en ook niet van genade. Calvijn stelt dat dat komt doordat ze verslaafd zijn aan de buik en de aardse dingen, door de grovigheid van het verstand. (Verkl. Johannes 6:27)

Calvijn waarschuwt dat wie niet het koninkrijk van God zoekt, maar de gemakken van het leven op aarde, die zoekt alleen zijn buik te vullen. Calvijn wijst erop dat velen ijverig het evangelie aannemen, zolang het maar ontdaan is van de bitterheid van het smalle pad, en zolang het maar de genietingen van het vlees brengt. (Verkl. Johannes 6:26) Dit is aan de gang in de kerken. Men wordt bedrogen door de verlokkingen van het huidige leven, en maakt het tot religie. Calvijn stelt dat velen tot Jezus komen om daardoor nog meer vrolijk en losbandig te leven. Men is bedrogen door het voorspoeds-evangelie, het goedkope 'leef er maar op los' evangelie. Het is het vrolijke 'vergeving en genade' evangelie waar alle tucht uit is weggesneden. Discipline is een vies woord geworden. Men wil doen wat men wil. Dat gebeurt allemaal onder religieuze vlag, onder het mom van dat Jezus alles al geregeld heeft. Vandaar dat de zwaardere of bevindelijke gereformeerden tegen deze Jezus strijden, en zich vasthouden aan het 'Raak mij niet aan', wat Jezus had gezegd, opdat men hem niet zou misbruiken en verraden. Ze hebben heden ten dage van Jezus een snelle afgod gemaakt voor snelle bevrediging. Het is tot herkserij geworden. Men praat zo de ergste misdaden en de grootste dwalingen goed. Men minimaliseert de ernst van de zonde.

Calvijn stelt dat men Jezus op allerlei verkeerde

wijzen kan volgen : uit mensenbehagenis, uit winstzucht, of gunstzucht, eerzucht, etc. Voor velen is het ook gewoon traditie. Ze lopen gewoon met de andere schapen mee, maar het heeft geen inhoud. Calvijn wijst er terecht op dat we alleen het koninkrijk van God kunnen zoeken als we de wereld verachten. Calvijn heeft hierin niet veel hoop en verwachting in de mensen, want hij stelt dat ze vaak vol zelfbedrog zijn en zichzelf maar wat wijsmaken. Hij noemt ze ook verkrachters van het geestelijke.